

Nemcsak az övén, hanem az egész község képén megmutatkozik a fejlődés. Az 5 éves terv során az ipar fejlődése mellett a mezőgazdaság is fejlődésnek indult. Ez bizonyítja Sorokpolány példája is. Az elmúlt évek során a község a Sorokpatakon kapott egy új betonhidat 340 ezer forint beruházással, amely megszüntette azt, hogy a dolgozók sárban járjanak. Azelőtt a megrakott szekereket, teherautókat állandó veszély fenyegette, hogy a nagy teher alatt a hid leszakad. A felszabadulás előtt pénzt is gyűjtöttek a dolgozók a híd megépítésére, azonban ezt az akkori vezetők eltüntették.

5 éves tervünk adott hidat Sorokpolánynak.

Két éve, hogy elkészült már a várva-várt út javítása is, amely az erdők között húzódik a körmenői úttól a község felé. Az út elkészítésével megszűntek a kanyarok és a nagy dombok, ezáltal biztonságosabbá, kényelmesebbé vált a közlekedés ezen az útszakaszon gyalog vagy járművel egyaránt. Az útszakasz 700.000 forintos költséggel épült.

A Kigyóstó-környéki lapályos rész sok esetben víz alatt állt, amely nehezítette a forgalmat, elpusztította azon részen a vetést, aminek következtében sok ember tönkrement, négy híd segítségével 18 ezer forint beruházási költséggel kiküszöbölték.

Öt km hosszúságban 26 ezer forintos költséggel a „Nagyárkot” kitisztították, amely ma már levezeti a lapos területekről a belvizeket, összegyűjti a kisebb-nagyobb folyókat.

A múltban a község dolgozóinak nagyobb része álmodni sem mert arról, hogy új házat építsen. Ezzel szemben a felszabadulás után 30 új ház épült Sorokpolányban. Ebből 15 ház 8–10 ezer forintos állami kölcsönrel, ami mutatja azt, hogy államunk ezen a téren is segíti a dolgozókat a felemelkedés útján. Például Dobmanics Antal, aki a felszabadulás előtt az uraság cselédje volt, népi demokráciánk jóvoltából új házat építhetett.

A kastélyban, ahol a felszabadulás előtt báró Buchenrode és elődei dőzsöltek, ma a dolgozók gyermekei tanulnak a szépen berendezett tantermekben. A kastély átalakítása 380 ezer forintba került. Pártunk és államunk állandó gondoskodását mutatja az is, hogy a közeljövőben az iskola udvarán a vízellátás biztosítása céljából kutatót építenek.

A felszabadulás előtt, mint minden, a művelődéshez való jog és lehetőség is a kiváltságosoké volt. Ma már alkotmányunk biztosítja minden becsületes dolgozó és gyermeke számára a tanuláshoz, művelődéshez való jogot.

Ebben az évben is Sorokpolányból 24 tanuló közül, akik az idén végezték el a 8 általános iskolát, 11-en felsőbb iskolára mentek. Köztük Horváth Margit általános gimnáziumba, Márton István a pécsi magasépítési technikumba, Magyar Margit mezőgazdasági technikumba iratkozott be.

Szövetkezeti bolt lett a báró volt tisztartója lakásából. A szövetkezeti bolt forgalmának az emelkedése is fényes bizonyítéka a dolgozók életszínvonalának állandó emelkedésének. Amíg 1951 júliusában a forgalom 38.239 forint volt, addig 1952 júliusában 58.589 forintra nőtt. Ma 28 rádióelőfizető van a községben, míg a múltban csak a bárónak és a zsíros parasztoknak volt rádiójuk. Számos példát lehetne felsorolni arra, hogy mit kapott Sorokpolány dolgozó népe a felszabadulás óta. Amellett, hogy békében élhetnek és dolgozhatnak, megvan a lehetőségük a kulturális felemelkedéshez is. Ezt bizonyítja többek között az, hogy könyvtár és mozi áll rendelkezésükre.

A község dolgozói méltányolni tudják mindazt, amit az államtól kaptak. A termelésben végzett jó munkájukkal és a gabonabeadás 107 százalékra való teljesítésével fejezik ki a haza iránti szeretetüket. Példát mutatnak ezen a téren Preis Géza, aki 5 mázsa gabonával, 50 kg burgonyával adott be többet a dolgozók államának, vagy példát mutat többek között Kovács József dolgozó paraszt is.

Hogy Sorokpolány ilyen fejlődést érhetett el és hogy a dolgozók élete még szebb legyen, ehhez hozzájárult az az összeg, amit a dolgozók a békekölcsönjegyzés során az államnak adtak. Sorokpolány dolgozói közül azok, akik a múltévi kölcsönjegyzésnél hallgattak a párt szavára és jegyezték kölcsönt, szintén hozzájárultak ahhoz, hogy államunk ilyen segítséget adhatott dolgozóinknak.

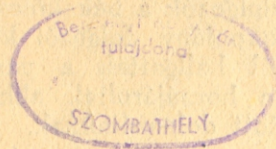
A jegyzett összeg közvetlenül is megtért, mint azt Pécsi Lászlóné 4 holdas dolgozó parasztasszony példája is mutatja, aki 300 forintot nyert a sorsolásnál. De ezenkívül visszatérül az új utakon, hidakon keresztül, ami százszorosan felülmulja a Sorokpolány dolgozói által jegyzett összeget. Kövessék a község dolgozói is azokat, akik a Szovjetunió útmutatása

nyomán a nagyüzemi gazdálkodás útjára léptek. Ez a biztosíték ahhoz, hogy több termeléssel hozzájáruljanak az 5 éves terv mielőbbi megvalósításához, a béke védelméhez.

Mit hozott Lendvai Ferenc számára a felszabadulás?

A felszabadulás előtt uradalmi cseléd volt báró Buchenrodenál. Kora hajnaltól késő estéig dolgozott. Egészévi nehéz, megfeszített munkájáért mindössze 16 mázsa gabonát, 12 méter tűzifát, napi két liter tejet, 1200 öl földet és 36 pengőt kapott. Felesége vele együtt reggeltől estig jó és rossz időben egyaránt az uraság földjén dolgozott, gyermekük akkor még csak 11 éves volt, de már az urasághoz járt napszámba. Hármuk keresete csak szűkösen volt elég a megélhetésre. A felszabadulás után a Lendvai-család élete is megváltozott, kaptak az államtól 7 kat. hold földet, vettek két tehenet, két ökröt, van egy anyakocájuk 8 malaccal, egy süldőt pedig most hizlálnak beadásra. A gyermekük a sárvári magasépítési vállalatnál dolgozik és a község dolgozóinak bizalmából a falu könyvtárának vezetője lett. A felsoroltakon kívül vettek még kerékpárt, rádiót és új edényekkel felfrissítették a háztartást. Rendes ruhában járnak, jut pénz bőven a szórakozásra is.

A Lendvai-család nem akar adósa maradni pártunknak és államunknak. Bizonyítja ezt az is, hogy a felszabaduláskor kapott földjükön szorgalmas munkájuk eredményeképpen 50 mázsa gabonát termeltek, amelyből 110 százalékra teljesítették az állam iránti kötelességüket. Burgonyabeadásuknak is 100 százalékon felül tettek eleget. Lendvai Ferenc és családja is látja a nagyüzemi gazdálkodás előnyét és jelentőségét. Azonban ezt nem elég látni, a feladat az, hogy minél előbb erre az útra térjenek át, amely minden becsületes dolgozó parasztnak biztosítja a felemelkedést.

Kiadja: A Magyar Dolgozók Pártja

Vas megyei Bizottságának Agitációs és Propaganda Osztálya.

Vas megyei Nyomdaipari V. Szombathely 4879. — Felelős: Hegedüs Gyula.

Mit adott az 5 éves terv Sorokpolány községnek?

A Szovjetuniónak a fasizmus felett aratott győzelme utat nyitott számunkra a felemelkedés felé, megváltozott a magyar dolgozók helyzete, Sorokpolány dolgozóinak a helyzete is.

Megváltozott és szebb lett az életük...

A felszabadulás előtt az ország földterületének nagyobb-része a földesurak, a kizsákmányolók, a népnyzók kezén volt. Ilyen volt a helyzet Sorokpolányban is. Az egyik kizsákmányoló a másikat váltotta fel. Báró Mikost Szapári, Szapárit Gőd nagybirtokos, 1916-ban pedig Báró Buchenrode lett a birtok tulajdonosa, aki elődeinek méltó utóda lett. Az újfalusi határban 381 kat. hold, a polányi határban 71 kat. hold, a környékben a Ceteháza-, a Tücsök-, a Gyula-, a Dobogó-majorok képezték birtokát. Ezzel szemben 187 gazdának nem volt földje. A községben a dolgozók abban a kényszerhelyzetben voltak, hogy vagy a földesurnak dolgoznak, vagy pedig a községet elhagyva, máshol keresik meg a betevő falatot. A bárónál dolgozott a falu népének 50—60 százaléka mint részes-arató, cseléd, a többi dolgozó pedig napszámomunkát végeztek napi 1.20 pengős fizetés mellett. Erről a nyomorúságos helyzetről beszél Horváth József, aki elmondja, hogy reggel 3 órakor kellett felkelnie és este 9—10 óráig dolgozott. Felesége már szintén talpon volt hajnalban, hogy a családjának ebédet készítsen, kivitte a mezőre és maga is munkába állt. A nehéz munka mellett számos család éhezett, nyomorgott.

A felszabadulás eredményeként 187 földnélküli dolgozó kapott földet, köztük Horváth József is 4.5 kat. holdat. Épített már a felszabadulás óta istállót és vett két tehenet, ma az I. típusú tszcs tagja. Legidősebb fia, aki a multban mint cselédgyerek a bírónál dolgozott, ma néphadseregünk hadnagya. A másik fia szintén néphadseregünkönél szolgál. Egy lánya gimnáziumba, kettő pedig az általános iskolába jár. A terménybeadást 100 százalékra teljesítette. Van már rádiójuk is, amelyet szintén a népi demokráciának köszönhetnek.